

ת"פ (אילת) 64259-11-22 - מדינת ישראל נ' לירוי משה פרגי

ת"פ (אילת) 64259-11-22 - מדינת ישראל נ' לירוי משה פרגישלום אילת

ת"פ (אילת) 64259-11-22

מדינת ישראל

נגד

לירוי משה פרגי

ע"י ב"כ עו"ד יעל דארבי

בית משפט השלום באילת

[07.07.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, לירוי משה פרגי (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודעתו במסגרת הסדר טיעון במספר כתבי אישום במסגרתם יוחסו לו עבירות של איזמים (2 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין - תשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה הגורמת חבלה של ממש (2 עבירות) לפי סעיף 380 לחוק העונשין, והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. ביום 27.6.2023 הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בו יוחסו לו עבירה של איזמים ותקיפה חבלנית (להלן: כתב האישום הראשון). על פי עובדות כתב האישום הראשון בתאריך 28.4.2022, בשעה 18:44 לערך, היו בני משפחתו של הנאשם ברכבם בחניית ביתם לאחר ששבו הביתה. על פי כתב האישום במעמד המתואר לעיל, על רקע סכסוך משפחתי קודם, הגיע הנאשם לחניה האמורה, התקרב לרכב והחל להלום בחוזקה על שמשת הרכב הקדמית ועל חלון הנהג. מיד ובהמשך, כך כתב האישום, יצאה סבתו של הנאשם מהרכב ואמרה לו שאם לא יחדל ממעשיו היא תזעיק משטרה. אז אמר לה הנאשם "את מזמינה לי משטרה אני לא משפחה שלך יותר". בהמשך לאמור יצאו מהרכב בני משפחה נוספים (הסב והנכד) ואז, הוציא הנאשם אלה תוך שהוא מתקרב לעברם "ועושה תנועות מאיימות". השניים נכנסו בחזרה לתוך הרכב ונעלו את דלתותיו. מיד ובהמשך, אחז הנאשם בחוזקה בזרועה של סבתו על מנת למנוע ממנה להזעיק משטרה. כתב האישום מספר כי כתוצאה ממעשיו נגרמה לסבתא חבלה של ממש בדמות המטומה בזרוע ימין.

3. הנאשם הורשע כאמור בהתאם להודעתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום הראשון, ועל פי ההסדר שהוצג בין הצדדים הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן לשאלת העונש בעניינו. התסקיר שהוגש ביום 1.2.2024 פרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם וקורותיו. התסקיר לא בא בהמלצה עונשית או שיקומית בעניינו.

4. ביום 4.2.2024, הודה הנאשם במסגרת הליך גישור בפני כב' השופטת הבכירה נגה שמואלי מאייר, בשלושה כתבי אישום נוספים (יובהר כי אחד מכתבי האישום צורף כמב"ד, ובהמשך בהתאם להסדר הוגש בו כתב אישום). בהתאם לגישור, הנאשם הורשע בעובדות כתבי האישום, הוסכם כי יופנה לשירות המבחן נוכח חובת תסקיר בעניינו. עוד הוסכם, כי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית לשנת מאסר ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי לעונש.
5. להלן יפורטו כתבי האישום המצורפים על פי סדרם הכרונולוגי:
6. על פי כתב האישום השני, ת"פ 12589-05-24, בתאריך 23.7.2023 החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סכין שלהבה מתקבע ואורכה כ 9 ס"מ. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין.
7. על פי כתב האישום השלישי, בתאריך 26.11.2023, איים הנאשם על מנהלת אדמיניסטרטיבית של מרפאת בריאות הנפש בביה"ח יוספטל באילת, בכך שכשהיא התקשרה אליו על מנת לשנות מועד תור שנקבע לו, אמר לה "אני אשרוף את המרפאה, את הצוות שלך והרופאים כולם." בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של אימים.
8. על פי כתב האישום הרביעי, בתאריך 3.12.2023, בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם לאמו, החל הנאשם להשתולל ולגדף את אמו שאמרה לו כי יתרחק ממנה ולא יתקרב. מיד ובסמוך נעל הנאשם את דלת פתח הבית והיכה את אמו בידיו בכל חלקי גופה, עד שנפלה ארצה. מיד ובהמשך, הלכה האם לחדר השינה על מנת להתרחק מהנאשם וזה בא אחריה והכה בראשה ובפניה וגרם להמטומה בלחיה. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.
9. תסקיר שירות המבחן שהוגש לקראת הטיועונים לעונש ביום 7.5.2024 עמד בהרחבה על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם, קשייו הנפשיים והתייחסותו לביצוע העבירות. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ושיקומית. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית וצופה פני עתיד, שתבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ותציב בפניו גבול ברור למניעת התנהגויות דומות בעתיד. עוד המליץ שירות המבחן כי גורמי שב"ס יבחנו במידת האפשר את שילובו של הנאשם בהליכי טיפול בבית הסוהר.
10. ביום 6.6.2024, טענו הצדדים לעונש. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד נגד הנאשם (מאסר מותנה אשר בהמשך, מבדיקה, התברר כי איננו חל במקרה זה), מאסרים מותנים ביחס לכל העבירות בהן הורשע והתחייבות להימנע מביצוען בעתיד. המאשימה עמדה על עובדות כתבי האישום בהן הורשע הנאשם ועל החומרה הגלומה בהם. המאשימה הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה לעונש.

עוד עמדה התביעה בהרחבה על המפורט בתסקיר שירות המבחן, אותו לא ראתה המאשימה באופן חיובי לאור נטילת האחריות החלקי מצד הנאשם על חלק מהעבירות בהן הורשע (לבד מהעבירות המיוחסות כלפי סבתו ואמו), וכן נטייתו להשליך האחריות על נסיבות חיצוניות. המאשימה הטעימה כי שירות המבחן עמד על המסוכנות הנשקפת מפניו של הנאשם כלפי סביבתו.

המאשימה הוסיפה כי בעברו של הנאשם, יליד 2003, 3 הרשעות פליליות קודמות ואף הוטל עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים בגין עבירת איומים.

11. ההגנה טענה כי יש לקבוע מספר מתחמים נפרדים ביחס לעבירות שונות בהן הורשע הנאשם. בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין ואיומים, טענה ההגנה כי המתחם נע בין מאסר קצר ועד למספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות; לגבי עבירות תקיפה חבלנית, טענה ההגנה כי המתחם נע בין מאסר קצר לשנת מאסר. ההגנה בקשה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחמי הענישה שהתבקשו על ידה. לשיטתה יש להשית על הנאשם מאסר בן 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כך שהמשמעות הנה למעשה הסתפקות בתקופת המעצר אותה ריצה זה מכבר.

ההגנה עמדה על הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה וטענה כי מדובר במקרים חמורים הרבה יותר שאינם רלוונטיים בעניינו של הנאשם כאן.

ההגנה פרטה את נסיבותיו וקשייו של הנאשם, בעל נכות תפקודית ברמה של 100% ואי כושר עבודה מלא. הנאשם סובל מבעיות נפשיות ואישיות מורכבות, כשהעיקרית שבהן היא פוסט טראומה.

ההגנה טענה כי הנאשם מצר על הפגיעה במשפחתו, ניסה מספר פעמים לאחות את הקרע שנוצר, בעיקר עם סבתו, ללא הצלחה. ההגנה הגישה מסמכים רפואיים ופסיכיאטריים בעניינו של הנאשם. הסניגורית הוסיפה כי בחודש אוגוסט 2022, היה הנאשם קורבן לתקיפה אלימה מצד מספר תוקפים ומקרה זה אף החמיר את מצבו.

12. הנאשם בדברו האחרון אמר: "קודם כל אני רוצה לבקש סליחה מאמא שלי, אני מצטער וגם מסבתי שלא נמצאת פה, אני מאוד מתחרט על הדברים שקרו ועל איך שהתגלגלו העניינים. כרגע אני רוצה להיות מרוכז בשיקום של החיים שלי ברגע שאוכל להשתחרר כי אני יודע כמה זה חשוב לאמא שלי, למשפחה שלי ולעצמי גם. אני מבקש מבית המשפט גם סליחה על כל הנסיבות והמקרים האלה שאני עם עצמי חשבתי והשגתי את התובנה שלי לקחת הלאה לשינוי והחלטות שיקומיות הבאות לשיקום החיים. אני מבקש לחבק את אמא שלי."

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

13. בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) אני קובע כי יש לראות בעבירות האלימות שביצע הנאשם כלפי משפחתו מושא כתבי האישום הראשון והרביעי פרשה אחת. ביחס לעבירת האיומים כלפי אשת הצוות הרפואי וביחס להחזקת הסכין שלא כדין אקבע מתחמי ענישה אחרים.
14. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות גופם ונפשם של בני משפחתו של הנאשם ובעיקר סבתו ואמו שחוו את נחת זרועו. עוד נפגע הערך המוגן שעניינו שמירה על התנהלות תקינה מול אנשי צוות רפואי, וזכותם לעסוק בעבודתם החשובה מבלי שיהיו נתונים לסיכון של אלימות או מלל מאיים. בהחזקת סכין שלא כדין פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על שלטון החוק ומיגור התופעה המכונה בפסיקת בית המשפט העליון "תת תרבות הסכין" (ראו רע"פ 1297/22 ממן נד מדינת ישראל (1.3.2022)).
15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא איננה ברף נמוך. הנאשם התנהג באלימות פיזית ומילולית כלפי משפחתו, גרם לחבלה בזרועה של סבתו, על מנת שלא תזעיק משטרה עקב התנהגותו התוקפנית ולאחר מספר חודשים אף הפליא מכותיו באמו בצורה קשה. נזכיר, כי במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לאמו הוא החל להשתולל ולגדף אותה והאם פנתה אליו בתחינה שלא יתקרב אליה. הנאשם לא שהה לבקשתה אלא מיד נעל את הדלת והכה בה בכל חלקי גופה עד אשר נפלה ארצה. גם בכך לא הסתפק, ולאחר ששוב נסתה המתלוננת להגן על עצמה מפניו והלכה לחדר השינה, הכה בה בראשה ובפניה וגם לה לחבלה.
16. הנאשם החזיק סכין בכיס מכנסיו, וכאמור איים במהלך שיחת טלפון על מנהלת אדמיניסטרטיבית, שכל מה שניסתה לעשות הוא לבצע את עבודתה נאמנה.
17. הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא נזק פיזי של חבלות לאמו וסבתו, ובוודאי נזק נפשי הנלווה לאירועים (במקרה של סבתו ניכר כי הפגיעה עמוקה עד כי בחרה לנתק הקשר עם הנאשם).
18. התביעה הגישה פסיקה על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס למתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין; נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל (עניין ממן). אשר לעבירות האלימות, מדובר במדיניות ענישה המגלמת מנעד רחב וכל מקרה מוכרע על פי נסיבותיו, ראו למשל ביחס לעבירה של איומים את ת"פ 49030-06-18 מדינת ישראל נ' קריו (30.10.2022), וביחס לעבירה של תקיפה חבלנית ראו את תפ (ח') 46792-11-23 מדינת ישראל נ' וונדה (22.5.2024) וסקירת הפסיקה בעבירה זו שם, בעמ' 6).
19. לאור האמור לעיל, נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם כלפי בני משפחתו (כתבי האישום הראשון והרביעי) נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר. מתחם הענישה ביחס לעבירת החזקת הסכין שלא כדין נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

- ביחס לעבירת האיומים בטלפון מושא כתב האישום השלישי, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר. העונש המתאים לנאשם
20. בעברו של הנאשם, יליד 2003, 3 הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירת איומים.
21. הבאתי בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם במיוחס לו וצירוף תיקיו הפתוחים במטרה לסיים ענייניו, תוך הבעת צער על האירועים השונים וחסכון בזמן שיפוטי יקר.
22. עוד ראיתי לנגד עיני את נסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, כפי שעלו בתסקירי שירות המבחן ובמסמכים שהוגשו מטעם ההגנה. מסמך מיום 2.11.2022 מהמוסד לביטוח לאומי לימד כי הנאשם סובל מ 40% נכות, בגינה זכאי לגמלה וכן דרגה של 100% אי כושר (אי כושר זמני עד סוף חודש אוגוסט 2024). מסמכים רפואיים נוספים שהוגשו בעניינו לימדו כי הנאשם סובל ממספר אבחנות רפואיות וביניהן, ADHD, ODD, פוסט טראומה והפרעת אישיות לא מוגדרת.
23. תסקיר שירות המבחן לימד על כך שהנאשם חווה קשיים משמעותיים עוד משנות חייו המוקדמות. בהיותו בגיל 13 חלה רגרסיה בתפקודו, אשר התאפיינה בחיבור לחברה שולית, מעורבות פלילית וצריכת סמים שהובילה, כך שירות המבחן, להתפרצויות זעם והתנהגויות אלימות. עוד עלה מהתסקיר כי הנאשם היה מאושפז מספר פעמים בעבר במחלקה פסיכיאטרית, נוכח קשייו הנפשיים. ניסיונות רבים לשלבו במסגרות טיפוליות שונות לא צלחו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עודנו נעדר כלים להתמודדות במצבי לחץ, וכי נשקף ממנו סיכון להישנות התנהגויות דומות בעתיד.
- עם זאת, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם מגלה תובנה למצבו הנפשי ומקפיד על נטילת הטיפול התרופתי. קצינת המבחן הוסיפה כי הנאשם מגלה מוטיבציה לקדום זכאותו על מנת לקבל סל שיקום במטרה לשקם ולקדם את חייו.
24. במיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם העונשי ראיתי לנגד עיני את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בהליך הגישור במסגרתו הגבילה עצמה התביעה לעונש של שנת מאסר בפועל. נוכח מתחמי הענישה שקבעתי לעיל והעובדה כי לנאשם עבר פלילי, הגם שאיננו מכביד, נראה כי ההסדר העונשי מקל קמעה. עם זאת, נוכח נתוניו האישיים ותחלואיו כפי שפורטו לעיל, הרי שניתן לומר כי הדברים אוזנו כראוי וההסדר סביר ומאוזן.
25. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. מאסר למשך 10 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של אלימות נגד הגוף בתוך שלוש שנים מיום שחרורו.
- ג. מאסר למשך 6 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה של החזקת סכין שלא כדין או איומים במשך שלוש שנים מיום שחרורו.
- ד. התחייבות להימנע מעבירה - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע משך שלוש שנים מביצוע עבירות אלימות כנגד גוף, לרבות איומים.
- כל המוצגים יחולטו יושמדו או יושבו לבעליהם בהתאם לשיקול דעת המאשימה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, במעמד הצדדים.